

Nro. 52.

**A' FELB. CSÀSZÀRNAK ÈS A. KIRÀLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÈBÒL.**

*Indúlt Bétsbòl, Pénteken Junius 29 - ik napján
1804-ik esztendőben.*

B é t s.

Klagenfurthból egy nevezetes földrengésről tétetik emlékezet egy tudósításban. Jun. 13-án reggel három versben, t. i. negyedfél órakor, hét után 5 minutákkal, és nyóltzra 3 fertálykor, rengett a' föld. Sem a' mágneses tő, sem a' levegőmérő nem jelentettek leg kisebb módúlások által előre valamit felőlle. Egy oda való tudós, méltónak tartja megjegyezni, hogy ez a' földrengés az ő falon való óráját megállította, néhány függő mágnesein pedig csak annyi változást vett észre, hogy az egygyikről a' rajta függő terch, leestt. —

Ugyantsak Klagenfurthnak szomszédtságában

F f f

történt e. h. 9 kén, hogy egy Hochofflerwitz nevű régi erőflégen lévő árnyékorának mütatojára a' menkö leszállván, 's arról a' falba 's azon áltál a' túl lévő szobába, a' hol egy aszfzonyember két lsányával egygyütt éppen estvéli imátttságban foglalatoskodott, bérontván, az egygik leányt egy szempillantatban megölte, a' máliknak a' fejit szűrlta meg gyengén, az annyoknak pedig egézt tettét feketévé és olyanná tette, miatha valami kemény fahéjjal barittatott volna bé, a' ki ezen kínos állapotban fekszik.

Két nevezetes tudósok' u. m. a' Laperouse' és Humboldt' forsok eránt, nagy bizonytalankodások közzé helyhezttették ezen napokban az egézt Europai tudós világot valami új tudósítások. Az elsőől, t. i. Laperouse nevű Fr. Kapitányról, a' ki néhány estendőknek előtte két hajókkal a' világ esméretlen részei felé elevezvén, az ólta úgy oda lett, hogy tsupa költeményeknek láttzó tudósításoknál egyebet felölle hallani nem lehetett, azt írja a' közelébb költ Moniteur Párisban, hogy a' Jóreménség' fokáról olyan hírt hozott volna valami hajós, hogy 19 szetonsétlentársával, egy bárkában, a' mellyet magok tsináltak, valamely isméretlen földről, oda t. i. a' Jóreménség' fokához, vetődött légyen. A' leg előbb érkező bizonyos tudósínáft nagy nyughatatlansággal várják sokak a' Jóreménség' fokáról ezen hírnék elterjedésétől fogva.

A' málikról, t. i. Humbóldról, az a' hír terjedett el, hogy Akapulcóban meghóit volna, a' mellyet ugyan a' Hamburgi és Altonai 15 dik Juniusi levelek még kéttségben akarnak hozni. — Nem soká meg fogjuk hallani, hogy valóság é

a' dolog, vagy csak költött hír. Kár lenne egy ily haznos tudósnak, ennyi előmeneteles útazásai után, hazáját Európát meg nem láthatni.

Magyar Ország.

Aradon, Jun. 9-ik napján. — A' Jenai Tudós Tarsaságnak Karjai, Peretsényi Nagy László Urat, ezen Tek. Nemes Arad Vármegye Eskütytét, az ő több rendbéli tudományos virasztásainak, Deák, és Magyar munkáinak, folyó, és költött beszédben tett Irmányainak némünémű-megjutalmaztatására, a' múlt Május hónapnak 4 ik napján 1804 ik éftendőben tartott Gyűlésekben, Tagjának választotta, és arrol adni szokott díszes Diplomáját a' nevezett Hazánfiához el is küldötte. — (Ezen tudósítást annyival nagyobb örömmel hírdeti a' M. Kurir, min hogy meg van a' felől győződve, hogy érdemes hazánkfiának ilyen megíteltetésén, mások is nem kicsiny számmal, örvendjenek).

Orosz Birodalom.

Pétersburg, Május 19 kén. — „Ö Császári Feisége ma tízedfél órakor, minekutánna a' Novgorodi 's Petersburgi Metropolitától, 's a' Synodus' tagjaitól és más papi személyektől tartatott Illeuitizateleten megjelent vóna, a' Revali tengerpartok felé útnak indúlt. — Eltvé-i 8 orára szereztséelen megérkezett Narwába, a' hol meg hált. — Tizenkét napok alatt ismét Pétersburgban szándékozik lenni ő Cs. F.ge. — Krim e á da akart ugyan ezen nyaran útazni ő Cs. F.ge, hanem, mint bezzéllik, fontos tudósításoknak vétele után határozta magát ezen előbbi fenett tzeljének megvál-

toztatására, és Krimea helyett a' Revali kikötő helynek megfzemplézésére.

Frantzia Birodalom.

Páris, Jun. 13 kán. — A' Császár a' következendő Szenátúrákat osztotta ki közelébről: — Az Agenit, Lamartilliere; az Ajaccioit Casabianca; az Angersit, Lemercier; a' Befanconit, Aboville; a' Bourgesit, Laboissiere; a' Colmarit, Kellermann; a' Dijonit, Francois (de Neufchateau); a' Limogesit, Morard (de Gales); a' Lyonit, Lecoulteux-Cantaleu; a' Montpellierit, Bertholet; a' Nancy körül fekvőt, Vimar; a' Nismesit, Dubois-Dubay; a' Párisit, Lacedede; a' Pau mellett lévőit, Lespinasse; a' Riomit, Garancoulon — nyerték-el.

Páris, Jun. 14 kán. — ~~Uj~~ Ismét megkegyelmezett a' Jun. 10 kén halálra ítéltetett bűnösök közül némelyeknek a' Császár. Az Exgenerál Lajolais 14 elztendős leánkája, az atyát halálra ítéltetve lenni, 's az anyját fogságban úlni szemlélvén, minden atyafiság, barát, és tanácsadó nélkül, már csaknem kétségbe esésre jutván, a' Herceg Bonaparte Lajos feleségéhez, a' Császár mostoha leányához folyamodott, ki is a' könyörületesfégben az édes anyjának a' Császárnénak példáját követvén, szerentsésen kegyelmet nyert az esdeklő leánka atyának, noha ez már most másodikzer keveredett ilyen gyűlölséges procellusba. A' Császár' eleibe vezetvén a' nevezett Hercegalizony által, mondja neki a' Császár, hogy a' Lajolais' állapotját igen terhesíti az, hogy most másod versben avatkozott a' Status ellen való

bűnbe — a' melyre ilyen elméren és fontosan felelt keserves zokogások között: a' leánya: — „Siri az én atyám az első alkalmatofsággal kétségkívül ártatlannak lenni találtatott; én pedig mostanában a' kegyelemért esdeklek Felséged előtt.”

Ugyan azon napon, Jun. 11 kén nyert kegyelmet a' Feldmarschall Murat felesége született Bonaparte Hertzeg asszony közbenjárása által Bouvet nevű leánya, a' bátyjának Bonvet de-Loziernek. — Nagy megilletődéssel szemléli a' közönség (igy fejezi ki magát a' Journal de Paris) a' Bonaparte' Háznak azon készségét, a' mellyel a' szerentsétlenekért ily fogamatosan közbenjárskodik a' Császár előtt.

Ly onból olyan tudósítás érkezett Párisba, hogy azt a' Vernegues nevű kivándorlott Frantziát, a' ki Romában a' Fr. Követ kivánságára el fogattatott, és az Oroíz Udvar kivánságára ki nem adattatott, ott hozták légyen kerefztül Páris felé mint rabot.

Romából az a' hír érkezett Párisba, hogy Bonaparte Lucian, a' bátyjának a' Császárnak javaslását egy Olafz országgi uralkodó Fejedelmi özvegy asszonyságnak elvétele eránt, mag nem fogadván, arra határozta volna magát, hogy Fr. országban való bírtokait pénzzé tévén, Romában telepedjék-meg, 's ott töltsék el életének hátra lévő részét.

Egy Jun. 18 kán költ Ulmai magános levélben ezek olvastatnak a' Párisi öfzveesküdtek processusának leg újabb környülállásairól: — „Melly betsések lettek légyen a' Frantzia közön-

ség előtt a' Moreau' és az ő Prokátora bestrédgye-
ik, meg lehet tsak ebből is itélni, hogy a' nyom-
tatók nem győztek a' vásáriót' számára eleget
nyomtattatni. Tsak egyszerre 40 ezer exemplá-
rok küldettettek Izéllyel a' Departamentomokba.
Midőn 10 dikben az ítélet felolvastatott volna, fel-
szóval kiáltották a' halgatók: Szabadság, és nem
fogság Moreaura nézve! — a' melly után az elő-
ülő, hogy nagyobb lárma ne történvén, azonnal
kihajtatta a' nézőket, — A' Párisban őrizeten lé-
vő katonaságnak Jun. 9 kén és 10 kén. néműnőmű
zendülés jelengetvén magát a' nép között, kivált
a' külső városokban, golyóbios töltések adattak.
— A' Moreau felesége Jun. 4 kén St. Cloudban
a' Császárnénál járt — Azt beszélük, hogy a' Csá-
szár a' tulajdonképpen való fogság alól feloldoz-
ta volna Moreaut, hanem úgy, hogy fogságának
ideje alatt Grenoble város jofszágában lakjon.

PÁRIS, Jun. 15 kén. Nemtsak Polignac Ar-
mand, Riviere, Lajotais, és Bouvet de Lozier,
hanem Rochelle, Ducorps, és Ruffilon is kegyel-
met nyerek már a' Császártól. Rochellének az
édes anyja nyert kegyelmet. Ezt i yenszavakkal
botsátotta el magától Bonaparte: — „A' gyer-
mekek' bűnei az ő szüleiktől elmulasztatott jó ne-
velésnek gyümö'sei szoktak lenni. — Ducorpsnak
egy ifjú huga' esedezésire kegyelmezett meg a' Csá-
szár, kitől megértvén, hogy a' bátyja Roueni
fiú volna, így szollott: — „Igen sajnálom, hogy
egy ezen város béii ember, ilyen gyűlölséges do-
logba avatta magát: azonközben hajlandó vagyok
hitelt adni annak, a' mit mondasz, hogy a' bá-
tyád' ifiusága's meg némely szerentséltenségek, gyen-
gítik az ő bűnös voltát.

Folytatása a' Moreau' beszédinek, melyet az Itélőszék előtt elmondott: — „

„Azt a' katonai ditsőséget, melyet én magamnak kerestem, soha semmi felhő meg nem homályosította egész addig az igen híres 18-dik Fructidor' napjáig. Azok, a' kik ezt a' napot oly nagy sebességgel elő hozták, azt vetették szememre, hogy én igen lassú lettem volna egy embernek (Pichegrünek) elárulásában: pedig a' kit én katonapajtsomnál egyének nem tarthattam mind ad lig a' szempillantatig, míg a' dolog és nyilvánosságos bizonyságok meg nem mütatták, hogy ő igazságosan, és nem valamely tsalárd gyanakodásból vádoltatik. Az akkori Direktorium, a' mely csak egyedül tudta elegendően magamviselőtemnek környülállásait, hogy arról ítéletet tehesen, és a' melly, mint mindenek előtt dudva vagon, az én megítéltetésemben; semmi kedvezéssel nem viseltethetett hozzám, engem' az egész közönség előtt büntelennék lenni nyilatkoztatott, 's nékem hivatalt adott, a' melly, ambátor akkor nem felette fényes volt is: azzá lett nem sokára. Merem hinni, hogy a' nemzet máig is el nem felejtette azt, melly méltónak lenni bizonyítottam én magamat arra a' hivatalra; hiszem, hogy el nem felejtette, melly nagy hajlandósággal és buzgósággal tsatáztam én Olasz országban, más elsőbb vezérnek lévén alája vettette, és hogy seregeinknek szerszentséltenségeik által miként jutottam fő vezéri rangra, miként szedtem öfzize széllyel varetett seregeinknek maradványaikat két versben, és hogy minekutánna őket, az Oroszokkal és Auszriakkal való szembezállatásra két versben alkal-

matosokká tettem volna, miként mondtam. Le két
 verben az azoknál lévő fő vezérségről, hogy má-
 sutt tegyek hasonló szolgálót, a' hol fontosabb
 dolgok folytak. Nem kisebb Republikánus ma-
 radtam ezen kedvező környülállások között, mint
 az előtt mindenkor voltam; sőt ekkor voltam leg
 nagyobb. Láttam, hogy azok, a' kik a' Respub-
 lika' kormányát ezen időben igazgatták, melly kü-
 lönös bizodalommal viseltessenek hozzám. Tud-
 va való történet, hogy nékem projektáltattott, hogy
 legyek egy oly nevezetes napnak tsinalójává, a'
 milyen lett annakutána egyátallyában a' 18-dik
 Brumaire (a' Konzulok' kezdődése). Nagyravá-
 gyodásomnak, ha a' lett volna bennem, könnyű
 módon találhattam és adhattam volna elegendő
 színt, avvagy a' hazafszertet' minden némű érzé-
 kenységét vehetem volna palállinak. A' projekto-
 mot nékem olyan emberek tették, a' kik a' revol-
 utzióban hazafszert' indulatjok, s a' Nemzeti Gyű-
 lésben nagy tálemomai által, tették esméretesek-
 ké magokat. Én azt el nem fogadtam, azt tart-
 ván magamról, hogy fegyveres seregeknek és nem
 Republikának vezérlésere születtetem volna. Ez,
 úgy hiszem elég bizonyosság arra, hogy ha vala-
 mely nagyra való vágyás találattott volna bennem,
 e', nem az uralkodás béli hatalomnak szomjuho-
 zása volt. Ugyan ennek még nyilvánosabb
 bizonyosságát adtam azután.

„Eljött a' 10-dik Brumaire, és én ekkor Pá-
 risban voltam. Az ekkori revolutzió, a' mellynek
 nem én, hanem mások voltak eszközlői, az én
 lelkiesméretemet meg nem rettentették. Magam
 is ezen részre állottam, 's azt elő segéllettem, ho-
 lott az ellenkező rész az ő vezérljévé való lételt,

's a' másik rész ellen való verekedést javasolta. Párisban rendeléseket küldött hozzám Gen. Bonaparte, a' mellyeknek végrehajtások által én is egy voltam azok közzül, a' kik ötet arra a' nagy hatalomra emelték, a' mellyet a' környülállások szükségellé tettek vala. Midőn ő nem soká azután nekem a' Rénusi sereg' fő vezérlését ajánlotta : az ő kezünöl éppen oly buzgósággal elfogadtam azt, mint a' Respublika' kezeiből. Az én hadi szerentsém szaporábbak, számozabbak, és fontosabbak soha nem voltak, mint az ekkoriak, a' mellyeknek fények és ditsőffégek arra az Országlószékre térült vizsza, a' melly engemet vádol mostan. Ennyi szerentsés környülállások előfordulásának alkalmatosságával, a' mellyek között a' szárazon való békeffégnék állandó helyreállittatása vala a' legfontosabb, a' katonai a' nemzeti megjutalmaztatás szavának hallására függesztette vala füleit. Melly jó alkalmatosság lelt volna ez az ölfzceszküvére, ha valami e' féls valaha az én gondolatomba férkezhetett volna! Tudjuk, mi némű indulattal viseltessenek a' fegyveres seregek az olyan vezérekhez, a' kiket szeretnek, és a' kik őket győzedelemről győzedelemre szokták vezérelni : elbocsátotta volna - é maga elől egy nagyravágyó, egy ölfzceszküvére hajlandó ember azt az időpontot és alkalmatosságot, midőn egy 100 ezer emberekből álló és ennyi győzedelmekkel ditsekedő sereggel, egy, még hánykodó és jövődö béli állapota feől bizontalankodó nemzet kebelébe vizsza tért? Nekem ekkor csak a' tábor' elofzlatására volt gondom, a' mely után a' polgári nyugodalmis életre vizsza léptem. Ezen nem minden ditsőffség nélkül való nyugodalmamnak ideje alatt,

az a' tisztelség vala vigasztalom, a' melyet semmi emberi hatalom el nem ragadhat tőlem, t. i. az önnön tselekedeteimre való vilfza emlékezés, önnön lelkiesméretem' bizonyágtetele, hazámfiús az idegenek előtt való betsületem, 's ha meg kell vallanom, a' jövendő világ előtt lejendő betsületemnek előre való érzése. Az én vagyonom, melyből ezen idő alatt éltem, nem vólt nagy külömben, hanem, hogy nem vágytam végzetlenre, és hogy birásából leg kissebb szemrehányás nem háramlott lelkiesméretemre. A' penziomból éltem. Sorfommal bizonyosan megelégedtem, úgymint a' ki soha senkinek állapotját nem irigyeltem. Fami-liám és barátaim annyival kedvesebbek valának, minthogy hitelemtől és boldogságomtól semmit nem remélhetvén, tsak egyedül az önnön személyemhez való indulat kötötte őket hozzám: ez a' boldogság lévén egyedül az, a' melyet én nagyra betsülök, és a' mely egyedül foglalta vala el egész szívemet, hagyhatott volna é ebben valamely nyírást, valamely üreget a' nagyravágyásnak, annyival is inkább a' bünös tzelezásoknak? Ez az én gondolkodásom' módja oly esméretes vólt, 's az én minden nagyravágyástól való örizkedésem engem' minden gyaautól úgy mególtalmazott, hogy a' Hohennodeni győzedelemtől fogva egész elfogattatásomnak idejéig az én ellenségeim a' beszéd béli szabadságaál egyéb büat bennem nem taláitak; pedig beszédeim is gyakran kedvezők vóltak az Ország'öfzékre néve: 's ha éppen mindenkor kedvezők nem vóltak is: gondolhattam. é én azt, hogy ez a' szabadság, egy nemzetnél, a' mely a' gondolkodás, beszéd és nyomtatás béli szabad-

ságot oly sokszor dekretálta (meghatározta), 's a' mely ezen szabadsággal nagy részint még a' Királyi uralkodás alatt is élt, bűn legyen? Megvallom, hogy születésem szerént a' szabad tulajdonságoknak nagy mértékével lévén felruhátva, ezen természetem, sem künn a' tsatázó mezőn, a' bol azt minden környű'állások gysarpitják, sem benn a' revoluzió kebelében, melyben a', minden nap úgy kiáltatott ki, mint polgári virtus és kötelesség, el nem vehettem. Szokása é az öfszeesküvőknek ily nyilvánosságosan és közönségesen gyalázní azt, a' mit helybe nem hagynak? Azily szabad magaviselet ellenkezik a' politikai szövevényekkel. Ha én öfszeesküvést forralni 's annak útján járni kívántam volna: szükségesképpen titokban kellett volna tartanom gondalkodásom' módját, 's járnom kellett volna az olyan tisztségek után, a' mellyek által a' nemzet erejét kezeim közzé kaphattam volna. Hogy tzelomat el érhessem, a' politikai elmésségnek fogyatozása mellett, mellyel soha nem bírtam, tsak a' sok közép szerű talentumú embereknek példájokat kellett volna követnem, a' kiket a' szerentse nagyra emelt. Az én elmémben is megfordúlhatott volna az, hogy Monk, nem távazott él a' fegyveres seregek közzül, akkor, midőn öfszeesküvést akart forralni, és hogy Cassius és Brutus, a' Czézár' szíve körül forgolódtak, hogy keresztül verhesfék. —

„Magist atualis Személyek! én többet néktek nem mondhatok. Leírtam egész életemet; elő adtam minden természetí tulajdonságaimat. Az egék és emberek előtt proteffálok magamviseletinek ártatlansága és egyenessége felől: tudjátok kötelessé-

geteket; Frantzia ország halgat benneteket; Európa figyelmez reátok; és a' jövendő világ' eleibe fogtok kerülni."

(A' Moreau' Prokuratorának beszéde a' közelébb következő árkusban fog találatni.)

Nagy Britannia.

London, Jun. 4 kén. A' Korona örökösse, Pittnek a' Minisztériumba lett visszafelépésétől fogva sem változtatta az előtteni systemáját. A' Parlamentomnak most is azontagjaivaltar', a' kik az Oppozitziót formalják, a' melynek Fox, 's a' többek. A' Clarencei Hertzeg a' Király harmadik fia William Henrich is, véle van egy értelemben. — Ma a' Király' születésnapja lévén, a' régi bé vett rendtartás szerént a' hordó ser tetett ki a' köz népnek. —

Az Amerikából jött levelek szerént a' leg ifjabb Bonaparte, Jeromos, Neuyorkba érkezett a' felcséggivel és számos háznépivel. — A' Fr. lakosok' állapotjának irtóztatósága St. Domingó szigetén, leirhatatlan. A' kegyetlen Dessalines betű szerént végre hajtattja, 's végre is hajtatta már nagy részint, a' maga vérrel irt hirdetményiben közönséggé tett fenyegetődzéseit. A' városokat és egyéb helységeket rendre maga látogatja, 's maga kormányozza benne az öldökléft. Jeremie és Port-au-Paix nevű városokban tsak azok a' fiatalabb fejérszemélyek kerültök el a' halált, a' kik a' Feketetisztek ágyasaikká ajánlották magokat. A' férjfiak és afiszonyok, öregek és gyermekek, sorba állítottván, úgy döföltettek le bajonétok által. Képzeltetlen ezen Feketéknek gyűlölsége a' Frantziák eránt; azon kegyetlenségeket, melye-

ket ezeken elkövetnek, le sem lehet mind irni a' szörnyűködés miatt. — A' fene Daffalines egy millió thaliéroból álló kintsel bír, a' mellyet mindenütt maga után vitet öszvéreken. Leg keseresebb a' Frantzia lakosoknak az, hogy oda sem hagyhatják a' szigetet, minthogy a' Feketék a' parton mindazokat a' menedék helyeket megszállva tartják, a' hova hajó közelithetne, 's a' fze-rentsélleneket felvehetné.

L o n d o n, Jun. 5-kén. A' mikedves Királyunk tegnap lépett életének 67-ik esztendejébe, a' mely örvendetes hírt a' Nagy Britanniai egész egygyesült Birodalomban, minden harangok, és a' közönséges épületeken lobogó zászlók jelentették. A' Királyi lakhely' bástyáin lévő ágyuk, annyilővést tettek délben, a' hány esztendőt számlál ő Felsége. Remélvén a' közönség, hogy ezen örvendetes napon közönséges magatnemmutatása által fogná alattavalóit gyönyörködtetni, véghetetlen számmal gyülekezett vala őfötte. A' Kir. épülettel szomszédos utzákat a' köznép, a' Kir. udvarban lévő fényes udvarló palotákat pedig a' főbbek telték vala el. Hanem, noha egyéb eránt igen jó egéllégben van ő Kir. Felsége, tsakugyan nem fel lehetett meg a' fokaság' kívánságának, ennyiben, hogy a' hőség igen nagy lévén, az orvosok nem találták tanácsosnak azt, hogy ő Felsége az innepi pompákkal öszszeköttetve lévő fáradozással magát lankasztza, 's egéllégt veszedelmeztesse. A' Cambridgei herczeg viselte az ő F.ige képét, a' közöntéseket pedig levében, a' Kiralyné fogadta el az országnak mind két nemen lévő Nagygyaitól. York, Cumberland, Kent, és Cambridge Kir. Her-

trég voltak az elsőek a' közföntök között. A' Wal-
lisi és Clarencei Hertzegek, nem jelentek meg. Az
első az Ascoti lófuttatásra ment volt el. A' hé-
ségnek rendkívülvalóságát meg lehet abból itélni,
hogy az audientzia alatt sok afzszonyságok elájul-
ván, a' szabad levegőre vitettek ki. Harmincz ezer
önkéntvállalkozottakból álló sereg tette tüze és ál-
tal a' katonai tiszteletet. — Pitt is kézsokolás-
ra bocsátatott ezen alkalmazottsággal, mint Minis-
ter a' Királynőhoz.

Napkeleti Indiába újonan számos hadi hajók-
ból és fegyveresekből álló sereget rendelt az Or-
szágglószék, a' mellynek egy része leg előbb is a'
Jóremenség' foka ellen fog útjában egy próbát
tenni. Tíz ezer ember indul ezen expedízióra.
Többire olyan tisztek vállogattattak ki hozzá, a'
kik a' Jóremenség' fokán és Egyiptomban már
szolgáltak.

Meghívó Jelentés.

Tudtára adatik Otth Györgynek, a' ki
először Szüts, azután Elztergáros mesterséget ta-
nult, és az ő hugának Otth Rosáliának:
hogy az ő bátyók Ragács Mihály Sükösdí
Plébánus úr ez előtt hat eztezdövel meg halálöz-
ván az ő Testamentomában az említett Otth
Györgynek 500, Otth Rosáliának pedig 200 fe-
rintokat hagyott; ezek tehát az ő részekre hagyat-
ott pénznek kezéhez vétele végett egy eztezdö
el folyása alatt vagy személyellen Sükösd helysége-
nek (mely N. Pest Vármegyében Kalotza és Ba-
ja közt fekszik) Plebanusánál Horváth Józsefnél,

a' meg nevezett Ragács Mihály Testamentoma' végre hajtójánál meg jeleppnyenek, vagy hiteles irás által az ő lak. helyekről tudósítást tegyenek; más-kép' elzúndónek el folyása után az ő számokra hagyatott pénz a' Testamentom értelmé szerént más végre fog fordítatni. Költ Sükösdön April. 12. dikién 1804.

Horváth József,
Sükösdői Plébános.

Előszöri Hir-adás.

Jelentést tévén a' Nagy érdemű Közön-ségnek az eránt a' köz jóra tzelezott igyekezetem eránt, hogy a' Magyar Bibliát a' régi Varadi formára tulajdon Typographiámban kinyomtatni igyekezem, az előfizetésnek terminusát az elmúlt 1803. diki elzúndói, Aprilis hónasznak utolsó napjáig kiterjesztettem. Melly jó indulattal vette légyen az érdemes Közönség kijelentett igyekezetemet, erős bizonyosága az, hogy a' Praenuméráns Uraknak szárok nagyobb lett, mint mertem volna eleinte magamnak igérni; még ismét annyira szaporodott volna pedig, ha a' meghatározott terminus elölte után magokat jelentett Uraknak előfizetések bevételette volna. Tellyes erővel azon vagyok, hogy a' Nagy érdemű Közönségnek ezt a' betses hitelet megérdemeljem, és ígértemen fundált várasának hiba nélkül eleget tegyek, melly úgy lehet, ha az ígért Bibliák mind tisztán és hiba nélkül, mind minél előbb világra jönnek. Az elsőbre lézve semmi fogyatkozás nem lezűz; mert a' dologhoz értő lok Tudós Urak, látván az eddig kijött részt, egyeső ité ettel azt állitják, hogy még eddig a' Ma-

gyar Biblia Magyar nyelven olly ékesen és tisztán ki nem jött, mint ez a' munkában lévő. A' másodikat a' mi nézi, azon kívül hogy egy ilyen nagy, sok dologgal, vigyázással, correcturával járó Munka, holzhasabb időt kíván, mind a' Correctoroknak gyakori 's mind addig való változtatások 's megváltások, míg jóra és állhatatosra találhattam, mind a' ki váltított, szép, de mellőzött jövő papiros után való várakozás mindeddig gyakori gálásokat és hátráltatásokat okozott. Ezek az akadályok megszűnván, a' munka már ezután sebesebben mehet. Minden szorgalmatosságomat arra fordítom, hogy a' mennyivel lassabban ment a' munka, a' Nagy érdemű Közönségnek annyival nagyobb megelégedése legyen benne, egy olly munkában, melly nem egynehány Napokra 's Esztendőkre való, hanem a' Szülékről maradékaikra is által mégyen. Mihelyt ezek a' Bibliák a' sajtó alól kiszabadúlnak, azonnal hírt adni el nem múlatom. Pestenn, 9. Junii. 1804.

Trattner Mátyás.

Cs. Kir. Priv. Könyvnyomtató.

* *

Eladni való Posta Statio.

Tek. Nemes Nógrád Vármegyében, Recségi helységben, a' Váczi, Bal. Gyarmati, és Ipolysági Posták közt helyheztesett Királyi divisionalis Posta Hivatal áruba botsáttatik olly véggel, hogy a' kinek annak meg vételére kedve volna, magát az eránt, akár az oda való Posta Mester Urnál magánál személy szerént, akár hozzája küldendő levele által jeientsa.

Vége az II. ik Fertály Esztendőnek.

P. D.